

Finansdepartement
Skatte- och tullavdelningen
103 33 Stockholm

Svar på: Remiss 2025-09-30
Dnr: Fi2022/02138

Göteborg, 2025-12-22

Remissyttrande

Remissvar med anledning av hemställan från Skatteverket – Promemoria: Nya bestämmelser för att öka förutsägbarheten i beskattningen för multinationella koncerner

Volvokoncernen, med moderbolaget AB Volvo, har omfattande erfarenhet av de växande problem som internationell dubbelbeskattning och tvistelösning innebär för multinationella företag. AB Volvo värdesätter därför möjligheten att lämna synpunkter på promemorian och ställer sig i grunden positivt till att i svensk lagstiftning möjliggöra frivilligt deltagande i internationella samarbetsverktyg för riskbedömning i beskattningen av multinationella koncerner. AB Volvo ser detta initiativ som ett välkommet steg mot ökad transparens, rättssäkerhet och förutsägbarhet i den internationella skatteprocessen.

Baserat på våra erfarenheter av andra typer av program och mekanismer för att undanröja internationell dubbelbeskattning ställer sig AB Volvo dock tveksamt till att möjligheten att delta i de aktuella programmen i realiteten kommer att bidra till att förebygga dubbelbeskattning och internationella tvister i någon betydande utsträckning. Detta framförallt då denna typ av program tenderar att vara mycket resurskrävande för den skattskyldige samtidigt som riskbedömningen inte är rättsligt bindande samt att en samsyn mellan deltagande skattemyndigheter inte är ett tydligt krav.

Närmare synpunkter på förslaget

AB Volvo välkomnar att Sverige genom lagändringar vill möjliggöra deltagande i OECD:s program för att öka förutsägbarheten i beskattningen genom programmet *International Compliance Assurance Programme* (ICAP) och EU:s motsvarighet *European Trust and Cooperation Approach* (ETACA) samt övriga liknande program som kan komma att utvecklas. Att erbjuda företag en möjlighet till frivillig riskbedömning av gränsöverskridande transaktioner *kan* under rätt förutsättningar bidra till ökad förutsägbarhet och färre tvister, vilket är särskilt värdefullt för stora koncerner med komplexa värdekedjor och omfattande internationell handel.

AB Volvo vill samtidigt lyfta fram ett antal utmaningar och riskområden som riskerar att begränsa värdet av ICAP och ETACA eller negativt inverka på existerande tvistlösningsmekanismer.

Resurser och kompetens hos skattemyndigheterna. Program av den här typen är sannolikt mycket resursintensiva för skattemyndigheterna. Om Sverige väljer att införa regler som möjliggör ICAP och ETACA kräver det resurser i form av handläggare som innehar hög kompetens och erfarenhet av internationella transaktioner. Det är då viktigt att dessa resurser inte tas från befintliga verksamheter som exempelvis den Behöriga Myndigheten eller andra delar av Skatteverket som hanterar internationella skattefrågor, då detta skulle kunna få en negativ inverkan på svenska bolags möjligheter att få till stånd tvistelösning genom exempelvis ömsesidiga överenskommelser (MAP) samt prissättningsbesked (APA).

Det finns i SKV:s promemoria en förhoppning att dessa program ska minska behovet av MAP eftersom riskbedömningen genom programmen leder till färre tvister. Givet utvecklingen på det internationella skatteområdet finns det dock mycket som talar för att så inte kommer vara fallet och att mängden skattetvister fortsatt kommer att öka även efter ett införande av möjligheten att delta i ICAP och ETACA. Det kan inte heller uteslutas att dessa program i sig kan leda till ytterligare tvister, dubbelbeskattning och MAP-ärenden då ICAP och ETACA skulle kunna resultera i att diskrepanser framkommer i synen på de internationella transaktionerna som är föremål för riskbedömningen mellan de skattemyndigheter som deltar. Eftersom programmen avser att begränsa behovet av skattemyndigheternas granskning av koncerner med låg risk, bör eventuella omfördelningar av resurser om nödvändigt närmast ske från Skatteverkets reviderande verksamheter.

Begränsad internationell räckvidd. Majoriteten av de länder där problematiken med dubbelbeskattning och skattetvister och där behovet av koordinerad riskbedömning är som störst för AB Volvo omfattas inte av ICAP och ETACA. Detta begränsar verktygets praktiska användbarhet för Volvokoncernen. Utifrån OECD:s statistik avseende internationella dubbelbeskattningsärenden är detta sannolikt inte unikt för AB Volvo.

Hög administrativ börda för den skattskyldige: Erfarenhetsmässigt tenderar denna typ av program att vara mycket resurskrävande för den skattskyldige. För att uppnå en gemensam riskbedömning kommer det sannolikt utkrävas omfattande dokumentation och det finns som AB Volvo uppfattar det ingen möjlighet för bolaget att delta i bedömningen av hur mycket information som är nödvändig för att kunna göra en rimlig riskbedömning. Det finns inte heller några begränsningar för vad skattemyndigheterna kan kräva in innan de anser att de kan göra en sådan bedömning. En riskbedömning med t ex tre deltagande länders skattemyndigheter skulle vad AB Volvo förstår exempelvis kunna innebära att dokumentation från verksamheten i samtliga länder där koncernen är verksam globalt behöver presenteras.

För att begränsa den administrativa bördan kommer det vara ytterst viktigt att informationsinhämtningen avgränsas till vad som är strikt nödvändigt. AB Volvos erfarenhet från bilaterala ärenden är dock att informationsinhämtningen inte sällan går utöver vad som kan anses nödvändigt för att skattemyndigheterna ska kunna göra en rimlig skattemässig bedömning. Givet att ICAP och ETACA är multilaterala processer framstår risken som hög för att det som efterfrågas blir än mer omfattande och att den administrativa bördan därmed blir ännu tyngre. Detta riskerar att minska intresset för ICAP och ETACA.

Icke-bindande bedömningar och avsaknad av krav på samsyn: Varken ICAP eller ETACA ställer några krav på att myndigheterna i deltagande länder i slutändan når samsyn i sina respektive riskbedömningar. I värsta fall kan en sådan process i stället leda till att skattemyndigheterna i de olika länderna väljer att inleda skatterevisorer och processer om myndigheterna har olika uppfattningar avseende den armlängdsmässiga bedömningen. Härutöver är riskbedömningarna inte rättsligt bindande. Detta gör att AB Volvo är tveksam till

att värdet av riskbedömningen i programmens nuvarande form överstiger kostnaderna och den administrativa börda som är förenliga med dessa program.

Sekretess: För att skattemyndigheterna ska kunna göra en rimlig riskbedömning är det sannolikt att en stor del av den information som en koncern förväntas lämna ifrån sig är av känslig och ibland affärskritisk natur. Det är därför av yttersta vikt att företag kan förlita sig på att all information hanteras med strikt sekretess. För att detta skall ske krävs att samtliga länder som deltar i programmen har motsvarande lagstiftning och interna processer som de svenska (eller striktare).

Avslutande kommentar

AB Volvo ser, trots de utmaningar som framförts ovan, positivt på att Sverige tar initiativ till att möjliggöra och stärka den internationella samverkan inom beskattning, detta då det finns ett stort och växande behov av att förhindra internationell dubbelbeskattning och öka förutsägbarheten i beskattningen för multinationella koncerner. AB Volvo ser fram emot en fortsatt dialog kring hur de internationella programmen kan utvecklas för att de aktuella riskbedömningsprogrammen skall få avsedd effekt och möta de utmaningar som stora multinationella koncerner står inför på det här området.

För AB Volvo

Jesper Barenfeld
Senior Vice President Group Tax
AB Volvo, Volvo Group